

Dimineată. Cearcăne. Murături, lapte pentru urmările neplăcute de la bal. Apă pe față (crud, dar necesar). Privește la ceas: numai 8 jumătate. "Cred că mă culc la loc. Oricum seara e pierdută." (doar nu credeți că era 8 jumătate dimineata). Se mai gândește. A citit undeva că nu e tocmai sănătos să dormi mai mult de 30 de ore, fie și după un bal de zile mari. Se ridică cu greu din pat și face un efort eroic să care telecomanda înapoi la căldura plăpumioarei. Se ghemuiește, se străduiește să-și aducă aminte prioritățile pe ziua respectivă. Se zbate, se agită. Nu poate. Strigă disperat: "E cineva acasă? Hei! De mâncare ce este?" Începe să audă voci: "Ridică-te odată din pat și apucă-te de învățat". Își spune că imaginația îi joacă feste. Dar vocile persistă. Răspunde genial: "Nu aud! Dorm!" La TV: doar emisiuni culturale, documentare, science fiction, artă, filme cu oscaruri peste oscaruri. "Măi, fratele meu iubit, ai umblat tu la televizor? Unde e MTV-ul? Las' că mă mai rogi tu să te las la calculator!" Relaxat de cultura asimilată din trei videoclipuri ale trupelor arhicunoscute pe plan național de marea majoritate a maselor, își aduce aminte ce trebuie să facă. Are teză și trebuie să facă ceva în privința asta. Pentru învățat este mult prea devreme: ora 9 dimineata. El întotdeauna a învățat doar după 11...iulie. Mai încearcă o repriză de somn. Este extrem de perseverent și de data aceasta îi reușește. Când face iarăși ochi se uită la ceas și vede un 9. Ce-i drept poate fi 6 căci pe ceas nu scrie SWATCH ci HCTAWS și nici asta destul de clar. Parcă scrie de două ori. Să fie oboseala de vină? Mai doarme o tură. Nu mult, doar până la 8. Își permite, că luni nu se fac ore. Extenuat de efortul depus sforăind, se ridică, mănâncă niște resturi de pizza de la invitații fratelui, pe care, apropo, îl cheamă Andrei, și căruia nu ia luat drept cadou decât cei 50000 din portofel. Îi spune un "La mulți ani!" în fugă, dar își dă seama că de fapt nu vorbește cu fratele său, ci a trecut prin dreptul oglinzii din hol. Își spune: "Eh, oricum merit și eu un <La mulți ani!>." Se târâie precum reptilele pe nisipul încins al deșertului, noaptea (deși nu așa de încins: e oprită centrala și e chiar frig), până în căldura relativă a plapumei care s-a răcit la rându-i. După 5 minute revine la starea inițială de hibernare. Doarme agitat. Se trezește de două ori și se uită la ceas, dar nu îl vede pentru că e întuneric în cameră. Când, într-un final, se ridică din pat, se îmbracă și se pregătește de școală. Se uită pe geam: "E frig azi! Cred că o să trebuiască să îmi iau bluza neagră. Sau e mai groasă cea gri?". Subiectul îl depășește și îl extenuază., mai stă 5 minute în pat. Până la urmă realizează că ambele bluze implicate în meditația anterioară sunt la spălat. Îi mai rămâne ca variantă tricoul subțire care nu i-a plăcut niciodată. Îl trage în grabă pe el, că doar nu se poate să întârzie la școală. După ce populează 5 minute stația de troleu, se întâlnește cu o colegă. Discuții amicale, glumițe, apropo-uri (despre vreme, evident). Trece timpul și ajunge la școală. Intră în clasă. Stupefacție. Profa a venit deja. "Mai Xulescu, unde ai umblat?". "A întârziat troleul, doamna profesoară. Știți dumneavoastră: trafic, polei!". "Bine, bine! A întârziat. Dar cât? Patru zile? Azi e vineri". Stupefacție din nou! Se întreabă: "Chiar atât am dormit?". Îi răspunde conștiința: "Chiar mai mult. Dar tot obosit ești. Lasă că te odihnești cum trebuie la ore."

Somn ușor! m0j3

Cărămida Verde

revistă de critică școlărească și incultură generalizată

Nr e, decembrie 2003 (ediție înghețată)

apare cu greu la 5 dimineata, pentru că cine se scoală de dimineata nu sare departe de cine sapă groapa altuia șoareci mănâncă

x	ș t r u d e l ' h a s r e v o l u t i o n s	(pag 2)
x	p o r t o c a l a m ä r i o a r a	(pag 2)
x	b a n c u ' e s p l i c a t	(pag 2)
x	g h i d u l e l e v u l u i b u c ä t a r	(pag 3)
x	t o c a n i ț ä c ä r ä b u ș i	(pag 3)
x	i n t e r v i e s u p r i z ä	(pag 4)
x	c e v a c u M o ș C r ä c i u n	(pag 5)
x	a ' s f a l t u ' m e d i c u l u i	(pag 5)
x	r o t i ț a c u g i n g i i	(pag 6)

după bal...al patrulea făcea poza...

m o t t o

"I have never let my schooling interfere with my education"

Mark Twain (1835-1910)

Tipul ăsta era deștept, nu glumă...știa el ce știa...

a v e r t i s m e n t

Această revistă este neintenționată. Autorii articolelor publicate nu sunt, deci, obligați să suporte consecințe negative. Nu mai primim reclamații! Avem destule!

***Se recomandă fara prescripție medicală, dar nu garantăm nimic! Dacă apar erupții pe piele, e de la fânțari.

ștrudel' has revolutiōns

După ce Corncuge'M spintecă burta câinelui, de unde ieși Scufița Roșie și bunicuța, eroul nostru și-a dat seama că firul epic al poveștii o luă pe un drum greșit. Trebuia o schimbare! Întreaga lui pregătire cu maestrul Răzbună Toru' nu trebuia să fie în van.

În timp ce noaptea se cobora, în capul lui se ridica un vis. Vedeo o lumină gălbuie și un număr: 603. Se trezi brusc din cauza unui motor de Dacie. Nu știa ce înseamnă acest număr. Nu știa unde să se ducă, ce să facă. Panica a pus stăpânire pe crema lui de vanilie. Maestrul său, un om pregătit pentru viață cu haltera de 50Kg, îl putea îndruma. Trebuia să găsească răspuns pentru visul său. Ajuns la Răzbună Toru' în chilie, rămase înțepenit în ușă... Răzbună Toru' purta fustă! "Aparențele înșeală, fiul meu!" spuse maestrul. "Viața, cu tot ceea ce crezi tu că este real, mintea te îndeamnă să crezi că este efemer și adevărata stare de spirit este cea a sufletului liber!" Corncuge'M se uita la maestru, dar presat de timp, a dat din cap, în semn afirmativ și îi povesti visul. Răzbună Toru' aprinde o lumânare, spune câteva incantații, îl privește în muchie pe eroul nostru și îi spune: "603 reprezintă numărul de fire de păr de pe canidă, iar lumina gălbuie este nectarul vieții spirituale". Nedumerit, Corncuge'M îl întreabă unde găsește acest nectar... Maestrul, cu aceeași privire de înțelept, îi spune: "Fiecare semn are o însemnătate primordială și totuși trebuie să respecti succesiunea din vis. Du-te la bucatar și spune-i să-ți facă o armată de pișcoturi. Când sunt gata, să-i învelească în sevă de tubercul pentru curaj și virtute. Această armată te va ajuta să-ți îndeplinești misiunea. Acum te voi lăsa la locul potrivit. Pentru răzbunare vei mai avea nevoie de această fiolă cu aromă de măduvă. Du-te fiule, nu e timp de pierdut!"

Aici sărim peste unele momente din acțiune și ajungem la punctul culminant. Corncuge'M și cu armata sa au găsit canida cu pricina și încep atacul. După o lungă bătaie în priviri, ochii canidei cedează nervos și renunță la luptă. Astfel, canida, neajutorată, cade la pământ. Corncuge'M sparge fiola, intră în burta canidei și îl scoate pe fratele său din vârtoarea sucului gastric. După această misiune, armata de pișcoturi a trecut în rezervă. Cei doi frați se întorc pe farfurie, victorioși.

GhostD

portocala Mărioara

După cum știți din numărul anterior, peripețiile portocalei Mărioara s-au terminat cu aterizarea ei în cușca lui Paranteză (câinele din dotare). Speriată, portocala deschise ochii și încercă să-și dea seama unde se află. "Unde sunt?" Încercă să se miște, dar nu reuși; rănile erau adânci și sângerau din abundență. "Ăsta-i sfârșitul..." își spuse ea. Aducându-și aminte ce i s-a întâmplat, bănuia că a ajuns în cușca câinelui. De frică, nu mai îndrăzneo nici să gândească. Se făcu o liniște înfricoșătoare... Deodată, din spatele ei se auzi încet:

- Unde mă află?... ăsta-i sfârșitul..., urmate de un răs sfidător.
- Cine-i acolo? Întrebă portocala.
- Cine-i acolo? răspune vocea din umbră.
- Ești conștiința mea? mai întrebă odată Mărioara.
- Sunt conștiința ta?
- Mă, tu îți bați joc de mine?
- Chiar... îmi bat joc de tine? se auzi din întuneric.

După un timp de gândire, Mărioara adăugă:

- Mă, Paranteză, ce ești antipatic?
- *Ham-ham*, n-am ajuns un clasic!
- La urma urmei, văd că ești un câine de treabă..., zise Mărioara revenindu-și puțin din convalescență.
- Sunt un câine de pază, nu de treabă, spuse Paranteză lătrând bucuros.

- Dacă reușesc să mă ridic, mă duc să-mi salvez familia de la moarte.
 - Auzi, mă Santal, de ce te-ai trezit tocmai tu să îi salvezi? Nu mai bine stai liniștit și-ți accepti soarta așa cum e ea?
 - Dacă nu ți-ai dat seama, doar prin natura mea sunt total diferită de restul portocalelor...deci prin deducție s-ar putea ca eu să fiu ALEASA.
 - Dar te-ai gândit că s-ar putea să nu fii? Și atunci te agiți pentru nimic...că tot băutură carbogazoasă ajungi.
 - Taci măi Paranteză! Că strici povestea! Mai bine ajută-mă să mă ridic, și vei ajunge renumit în istorie ca "cel care a cunoscut-o pe Mărioara".
- Paranteză se ridică destul de greu pentru un câine de talia lui, și cu gândul la istorie, o ajută să se ridice.

~continuare în numărul următor~

BOGGHY

bancu' explicat

Banc:

- *Poliția caută un infractor cu un ochi de sticlă pe nume Popescu.*
- *Și pe celălalt ochi cum îl chema?*

Analiză în jurul textului:

E un exemplu clasic de banc de horror, care va să zică care vă sperie pe voi de frică! Poanta se deduce destul de simplu! Săracul om și-a pierdut un ochi în strung și acum e dat dispărut! Cred că a plecat să își caute ochiul plecat peste hotare, deoarece Andreia Marină a intrat în vacanță și, deci, trebui să se descurce singur. Dar pe parcursul acestei căutări disperate el ajunge la concluzia că ar fi bine să facă rost de un alt ochi, altul decât cel original, care și așa nu-i plăcea. Astfel, el prinde oameni și le scoate ochii, dar nici unul nu-i vine la fix. Suspansul este maxim! Se pune problema: de ce avea infractorul strabism? Că sunt sigur că avea și din ăsta, conform primului aliniat de pe pagina 32 al cărții pe care o țin în mână! Dacă avea strabism, înseamnă că ochii lui se uitau unul la celălalt și chiar le plăcea treaba asta. Și e posibil ca ochii lui chiar să vorbească unul cu celălalt. Deci bancul ăsta a fost spus de ochii lui! Mă scarpin în cap și îmi dau seama că ceva nu se leagă! Hai că vă las; mă cheamă vecinul să îmi explice că nu am făcut un lucru bun când l-am încuiat în boxă. Numai să nu îmi scoată ochii; deși...nu are nimic, că mai am doi de rezervă...

syl, cel sadic

Vine nea' elevu' X de la școală, obosit vai mama lui. Vezi Doamne că e obosit de școală. Să admitem și acest fapt, totuși probabil. Dacă școala e departe de casă, școala poate fi considerată sursa de oboseală/stres, însă doar în lipsă de abonament la troleu, inclus mai nou în taxa radio-TV. Ce face elevul imediat după ce ajunge acasă? Din acest moment restul operei de artă, căreia eu îi zic, modest, "articol", se ramifică. Pentru profesori e versiunea scurtă cu "Primul lucru pe care îl face elevul când ajunge acasă este tema pe a doua zi. Sfârșit!". Iar pentru bunii noștri colegi de suferință ce se cheamă elevi, vom preciza că compatriotul (v-am avertizat că sunt campion la cacofonii) nostru, când ajunge acasă, se uită după elemente îngurjitabile. Mâncare mai precis. După un moment de reculegre psihică, pentru a nu trânti și ultima farfurie rămasă întreagă în bucătărie, pe motiv că nu are nimic preparat, se apucă de treabă. Are totuși de ales: cartofi prăjiți, cartofi prăjiți mai tare, cartofi prăjiți în tigaie, cartofi prăjiți în ulei, cartofi prăjiți cu brânză (însă fără brânză, evident, deoarece brânza conține grăsimi). Din 3 kilograme jumătate de cartof brut rezultă 200 de grame de cartof gata curățat. Dacă n-au vrut părinții să-i cumpere aparat de bărbierit cartofii! Încinge uleiul, aruncă cartofii în recipient, fuge la televizor să mai prindă 10 minute din emisiunea strict educativă "EmptyV Unplugged", emisiune ce abia a început, și prima serie de cartofi se arde. Îi urmează alte două generații de cartofi care se aruncă eroic în uleiul încins, însă după ce fumul din casă devine insuportabil, eroul nostru ia drumul patiseriei de peste drum. Cu foamea astâmpărată doar pe jumătate din bugetul propriu, școlerul mai mănâncă două cornuri pe datorie, fuge acasă și se culcă. Se pregătește pentru o noua zi epuizantă de școală. În ce constă ghidul elevului bucătar care apare în titlu? Într-un sfat simplu: nu faceți ca el. E scumpi cartofii. Încercați să îi fierbeți! Dacă iese ceva, ne anunțați și pe noi.

m0|3

c☀ncurs de iarnă

Stimați ascultători, suntem cu spatele la un moment istoric: cel mai inedit concurs cu cele mai optime și indubitabile întrebări! În ediția aceasta întrebarea mult nemiloasă este: "Cine a scris romanul <Cireșarii>?" Trimite-ți răspunsurile voastre profesorilor de limba și literatura românească și sperați la un 10 care nu va veni! Cei care vor da răspunsuri mai "inteligente" decât <Armani> vor fi legați de calorifere, la "căldurică". Cel mai impertinent și original răspuns va fi premiat cu caramellele (încă una bucată cacofonie) din primul număr. Noi nu mai avem ce face cu ele întrucât sunt expirate. Revista gratis pică și ea. S-au terminat fondurile.

Se ia și se ia și se ia...că-i contagioasă. Se ia 2 kg de cârnați trandafir, de preferință vii, și se spală bine cu apă caldă (măcar călduță să fie, ultima dorință a lor înainte de moarte). Apoi se pun unul lângă altul pe o farfurie. În cazul în care nu stau, se leagă de picioare. Apoi li se face instrucție ca-n armată: comanda la mine! Culcat! 20 de flotări (±1)! Tăceți...ascultați...răspundeți...și executați! Aici nu se vorbește neîntrebat! Urmează să faceți sărituri cu coarda elastică în oala cu apă rece! În rând câte unu', la distanța de 2 mm între voi, ordonați alfabetic! Cine părăsește postul va fi crunt torturat în incinta Orionului! Dați-i drumu'! (la sărit măh...nu, lu' Vasilică!). Bun.....acum îi supravegheați ca toată activitatea să se desfășoare fără incidente majore. După ce au sărit cu toții, puneți capacul și lăsați să fiarbă la foc mornit pentru circa 45 min (e de preferat capac de metal pentru că mai sunt câțiva care s-au răzgândit și vor să sară înapoi din apă). După ce au fiert bine de tot, îi scoateți din nou pe o farfurie și, în cazul în care mai trăiește vre-unu', îl aruncați pe geam (va fi decorat cu medalia Bărbăție și Credință). Restul îi lăsați să se răcească, să ajungă la temperatura camerei. Se ia un kg de cartofi curățați: de preferat de ăia mici pentru că până ajungeți să îi curățați pe toți, o să vi se facă așa de foame, încât orice ați mânca vi s-ar părea o delicată. Fiecare cartof se taie bucățele și se așteaptă să încolțească pe masă. Dacă nu încolțește nici unul, e timpul să îi luați și să-i puneți la fiert, împreună cu un kg de ceapă. Aveți foarte mare grijă ca ceapa să fie proaspătă (vă recomandăm ceapa din grădina vecinului). Apoi adăugați și un cățel de usturoi, pentru gust. Bineînțeles, dacă nu aveți un cățel de usturoi, se poate adăuga un dulău de usturoi, sau în cazul în care nu aveți nici dulău, adăugați mujdei de pechinezi. Se pun toate la fiert. După circa 20 minute, adăugați suc de roșii peste întregul amestec. Tot acum se pun și condimentele, ceea ce înseamnă că se condimentează după gust. După ce a stat 10 minute pe foc, se dă la o parte și se așteaptă (noi am așteptat să sune cineva la ușă, dar dumneavoastră puteți aștepta să vină cineva să închidă frigiderul). În timp ce așteptați, mai aruncați o privire peste cârnații trandafir. S-ar putea ca totuși unul dintre ei să se trezească și să nu știe ce punem la cale. În cazul în care se întâmplă aceasta, îl luați și-l aruncați și pe el pe geam (va fi decorat cu medalie de bronz pentru somn în timpul serviciului). După ce s-a răcit compoziția, luați cârnații și îi așezați cu grijă în amestec. Nu amestecați brusc, pentru că s-ar putea să apară pete pe textura organică a cârnaților trandafir și veți da de bănuit. Se mai dă pentru 5 minute la cuptor și se servește cu garnitură de ciuperci cosite. Poftă bună! sau Bun de apetit!

***pentru cei cu un sadism bine dezvoltat, cârnații trandafir se pot înlocui cu cărăbuși sau cu (virgula) coșăși. Cei alergici la cărăbuși, cârnații trandafir pot fi înlocuiți cu castane de ipsos.

***în perioada de post, cărăbușii pot fi înlocuiți cu cubulețe (scuzați-mi cucufonia) de soia.

neînscris la școală, BOGGHY

Ținând cont că vine sărbătorile de Paști (sau o fi Crăciun?), echipa redacțională vă urează un sincer "La mulți ani!" și un "Party până nu mai mișcă unu!". Să vă distrați cum numai voi știți, că după începe iar școala și până la următorii sărbători nu mai aveți parte. Dar dacă țineți cont de faptul că la români fiecare zi e o sărbătoare, o să o duceți bine. Am fi pus urarea pe prima pagină, dar nu se poate să avem ceva normal în revistă.

Și a venit și balul dragii moșului. Și au intrat bobocii în acțiune. S-au spart în figurine (după cum zicea într-un editorial anterior colegul meu jurnalist vlv... sau syl... sau BOGGHY). Și pe lângă faptul că s-au cam făcut de rușine, nimic spectaculos. Noi am fi vrut interviu cu to(n)ți, dar ne mulțumim pe moment doar cu cei ce au stat în frunte: missa și misterul.

Cărămida Verde: "Cum te numești și de ce?"

Tipa (încă nu îi știm numele, deci o vom numi simplu: "tipa"): "Andrei Mădălina. Pentru ca așa a vrut mama" (n.r. - cred că i-a plăcut numele "Andrei", mamei)

C.V. (n.r. Numele revistei, pentru cei care se prind mai greu): "Ce oră ai acum?"

A.M. (adică ea, după o îndelungată perioadă de gândire și raționamente pe care nouă nu a vrut să ni le dezvăluie): "Info!"

Noi: "Ce hobby-uri ai?" (a se citi "pasiuni" de către profesorii de română și de către cei care țin cu Pruteanu). "Bifează răspunsul corect:"

✓muzica *culoarea albă *polo
 ✓dansul *dresajul omizilor *școala

*scrijelitul pereților *schimbătorul de viteze

I.N. (iarăși noi): "Definește într-un cuvânt revista noastră!"

A.M.: "Haioasă."

I.N.: "De ce s-a scumpit uleiul?"

A.M. (după o lungă perioadă de consultare cu prietenul pe tema: "Din ce se face uleiul?"): "Pentru că nu mai există floarea soarelui." (n.r. Este vizibil satisfăcută că a dat răspunsul corect).

I.N.: "Ce părere ai despre teoria imigraționistă a lui Goethe?"

A.M.: "Nu știi ce e aia. Întreabă-te de ce." (noi ne întrebăm ce a vrut să zică).

I.N.P.U.D. (iarăși noi pentru ultima dată): "Mulțumim?"

A.M.: "Da...ăă...nu...ăă...Treceți <nu știu>!" (se pare că semnul de întrebare a indus-o în (t)eroare).

Primele și ultimele impresii despre Missa: tipă extraordinar de spontană, cu o vastă cultură generală, depășită doar de emoțiile din timpul interviului. Noi suntem siguri că dacă i-am adresa din nou aceste întrebări ar ști să și răspundă. (Evident că aceste complimente sau complemente, cum s-or fi chemând, au rolul de a o influența în decizia sa de a ne lua sau nu caramelle). Mai trebuie precizat faptul că imediat după interviu, soarta a lovit crunt această minunată ființă, ea fiind declarată necorespunzătoare din punct de vedere intelectual (a luat 3 la info, cu alte cuvinte). Îi urăm mult succes și "La mai mare!"

În cele ce urmează vom prezenta interviul cu misterul. Steluțele din acest viitor dialog echipă redacțională – mister țin loc de expresii ce exprimă un oarecare disconfort pricinuit de întrebări. Lăsăm imaginația cititorului (în speranța că e măcar unul) să zburde. Rugăm CNA-ul să treacă cu vederea acest mic aspect și să nu ne dea în judecată, căci uriașul nostru concern de presă ar avea de suferit. Miliardele destinate salariilor personalului (inclusiv cafetăresei, care nu există, dar care umple statul de plată) ar întârzia. Deci grevă. Deci fără "numărul viitor". Mulțumim pentru înțelegere!

Cărămida Verde: "Cum te numești și de ce?"

El (un tip bine, prins într-un moment mai puțin "bine" decât el - în vestiar, în timp ce se schimba): "Mă numesc Prodan Igor. De vrăjeală." (revine, însă, asupra răspunsului) "Mă, voi chiar așa scrieți? Că așa a vrut tata!" (noi ne întrebăm: "Al cui tată!").

Noi: "Ce oră ai acum?"

P.I. (sobru, serios): "Educație fizică și sport!"

I.N.: "Bifează aici răspunsul corect: care sunt hobby-urile tale?"

*muzica *vânatul la copcă

*mâncarea *mâncarea

✓alergatul prin lift *mâncarea

(după talia inocentului boboc, redacția ar adăuga aici și "mâncarea" ca hobby)

I.N.: "În ce relații de rudenie te găsești cu marele nostru scriitor Armani?" (pentru cei care nu înțeleg aluzia, individul e responsabil cu cel mai original răspuns la proba de cultură generală de la bal)

P.I.: "****! Eram personajul principal din romanul <<Cireșarii>>." (se pare că tipul s-a prins de aluzie, dar noi am întrebat altceva. Nu știm de unde acest răspuns).

I.N. (exasperant acest "iarăși noi", nu?): "Ești de acord cu teoria relativității a lui Immanuel Kant?" El (vizibil intimidat de întrebare): "****! Nu. Am eu concepțiile mele. ****!"

Noi: "Dacă ai fi pus în situația să fugi, cât de repede ai fugi?"

P.I.: "****! Înaintea tirului" (interesant răspuns, dar ne mulțumim cu puțin).

I.N.: "Definește revista noastră într-un cuvânt!"

P.I. "****! Funny...ăă...amuzantă de fapt" (încă suntem într-o mare dilemă, neștiind ce înseamnă "un cuvânt" pentru mister).

I.S.U.D.N. (în sfârșit ultima dată noi): "Mulțumim?"

Tipul (evident bulversat de semnul de întrebare de la sfârșit): "*****! Și eu vrei să-ți răspund?"

Primele și ultimele impresii despre misterul total. În primul rând: "De ce se numește <total>?" Pentru că e un mister de nepătruns, un mister greu abordabil (noi am dat de el după 3 pauze de continue căutări). Mai mult mă abțin că a căzut pacostea pe mine (m0|3) să scriu articolul ăsta și îl cunosc pe săracu'. Îl las în pace. Trageți voi concluziile.

obosit...m0|3

Chiar dacă titlul se termină cu semnul mirării...e o întrebare care este pe buzele tuturor copiilor în preajma sărbătorilor de Crăciun. Cu toții știm că Moș Crăciun vine pe data de 24 decembrie, noaptea, și lasă cadouri sub pomul de Crăciun. El vine din Laponia, într-o sanie trasă de reni, în frunte cu Rudolf, și aduce cadouri la copiii cuminiți. Acum...cu ajutorul materiei cenușii, vom face o analiză subtilă la această poveste înduioșătoare. De ce se spune că țara Laponia se află la Polul Nord? La Polul Sud nu e la fel de frig? Acolo nu ninge? Acolo nu se dă nimeni cu sania? De ce Moș Crăciun se numește Moș Crăciun? Dacă este moș, cu toții ne imaginăm o persoană bătr...pardon...în vârstă, cu cocoșă, care abia se mișcă și vorbește sacadat și, din când în când, mai uită unele lucruri. Dacă este el un moș special...care face vrăji și minuni, de ce nu ia forma de macho, de Brad Pittă sau Arnold Schwarzeneghări sau, de ce nu, Silvester StayAllone. Ar avea succes nu numai la copii, ci și la mamele lor. Acum, dacă este în vârstă și uită unele lucruri, ce se întâmplă dacă uită de acei copii care au fost cuminiți și așteaptă un cadou bine-meritat? Și dacă aduce cadouri numai la copiii cu-minți, cei fără-minți pot să protesteze sau să facă o grevă? Să trecem mai departe... De ce vine el tocmai noaptea? Speră să găsească ușa sau fereastra deschisă? În secolul 21? Acum se lasă ușa deschisă doar dacă un bulldog sau un saint-bernard hrănit cu carne crudă... are insomnie. De ce lasă cadourile sub pomul de Crăciun? Dacă o familie nu împodobește pomul, ar mai lăsa ceva în casa aia? Sau ar pune și un pom, ca să aibă sub ce lăsa cadou și, astfel, să respecte regula? Să trecem mai departe... De ce vine el cu sania? La această întrebare unii deja se grăbesc să răspundă "că e iarnă". Nimic mai corect, doar că... dacă nu ninge? Pe ce mai alunecă sania? Ca argument ar fi similitudinea că ea zboară... dar dacă este ceață? sau frig și viscol? Are sistem ABS sau servo-direcție la sania lui? Nu prea sunt șanse...din moment ce-i trasă de reni. De ce reni? Renii sunt un fel de cerbi... și este dovedit faptul (nu de institutul nostru, deoarece a intrat deja în vacanță), că eschimoșii folosesc ca forță de tragere câinii, pentru că sunt mai eficienți și, astfel, randamentul e crescut. Ce se întâmplă dacă Rudolf nu vrea să fie căpitan? adică să conducă echipa? În cazul ăsta, Moșul va trebui să numească altă căpetenie, ceea ce nu ar fi chiar o catastrofă, decât atunci când noua căpetenie nu se va ridica la așteptările tuturor. Se mai spune că toate jucăriile sunt făcute de spiridușii lui. Acum..., știm cu toții că spiridușii sunt ființe mici. De ce? Părerea mea, Moșul îi pune pe princhindei să testeze jucăriile după ce sunt făcute, adică să vadă dacă sunt în conformitate cu regulile europene în ceea ce privește calitatea, aspectul și costurile de producție. Dacă este așa, jucăriile care nu corespund normelor sunt reciclate? Este Moșul ecolog? Și acum, să facem o analiză mai succintă la modul în care Moșul își dă drumul pe coș (cei care nu știu bancul cu "își dă drumul pe coș", să ne contacteze)! De ce, dintre toate modalitățile de care dispune, își dă drumul tocmai pe acolo? El e gras, greoi și coșurile sunt în stil clasic, adică înguste, cu margine din azbest și cu cărămizi de două culori. În plus, are costumul roșu; când ajunge la baza șemineului, va mai fi el imaculat de roșu? Cum îndeasă el sacul plin cu produse destinate plăcerii, din moment ce se presupune că e mare și plin? La majoritatea întrebărilor de mai sus se poate răspunde cu binecunoscutul: "De ce nu?!?" Ceea ce în acest caz nu se acceptă, pentru că Moșul, fiind personajul principal din sărbătoarea care-i poartă numele, trebuie să ne lămurească! Când l-am întâlnit (e drept se cam grăbea), a dat un răspuns corect, sobru, la obiect, cu o oarecare notă muzicală: "Pentru că pot!"

În acest număr venim în ajutorul celor care au probleme în a alege un cadou potrivit cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Vă sfătuim să vă cumpărați ce vă cântă inimioara și să nu vă zgârciți achiziționând chiciuri pentru că nimic nu se compară, de exemplu, cu un pachet de margarină original. Probleme materiale știm că există, mai ales în această perioadă, de aceea îndrumarea noastră este să folosiți mai multă mătase în locul bumbacului. În cazul în care vreți totuși să faceți o faptă bună pentru că se termină anul și aveți ambiția să ajungeți fix în rai, puteți cumpăra persoanei iubite o excursie de două persoane într-o insulă exotice unde nu trebuie să se îmbrace mai gros pentru a intra în apă. Astfel, ea și prietenul ei vor petrece clipe de neuitat și voi o să dormiți mai liniștiți știind că ați terminat norma de fapte bune pe anul acesta. Părinților le puteți cumpăra o nouă combină muzicală de 2X60W, iar surorii, în cazul în care a dat necazul peste voi și aveți..., îi puteți cumpăra un nou cartuș de culori pentru imprimantă. Dacă sunteți de mic copil o persoană norocoasă și nu aveți, puteți lua cartușul de culori direct imprimantei, care va plânge de emoție. Alte idei de cadouri pentru eventuali vecini, veri, rude îndepărtate, bunici, unchi, n-o să vă dăm pentru că oricum nu intenționați să le luați nimic, dar mici atenții simbolice, cum ar fi scrisori de dragoste de la RENEL sau avioane de hârtie de la ROMTELECOM sunt oricând binevenite. Poftă bună!

v|v

zodiac

Vărsător

În ultima vreme sunteți stresat de nenumăratele probleme care vă apasă encefalul. În apropierea sărbătorilor vorbiți cu profesoara de matematică să vă dea mai puține. Din cauza răcelii, miercuri strănutați și vă rupeți o coastă. Poate data viitoare o să așteptați să coborâți scările acoperite cu polei și, după aceea, să strănutați. Joi seara ieșiți din spital nervos și vă vindeți toate lucrurile din casă pentru a plăti și ghipsul de la mâna pe care v-a prins-o asistenta în ușă. Vineri, copleșit de spațiul gol din casă, luați banii strănși pentru zile negre și cumpărați un tablou pentru hol, că oricum vine iarna și să aveți cu ce vă îmbrăca.

Pești

În ultima vreme aveți coșmaruri și, în consecință, vă apucați să dormiți cu drujba lângă dumneavoastră. Marți îi puneți și niște carburant, că în noaptea precedentă nu a pornit și monstrul din vis iar v-a mâncat capul. Miercuri stați toată noaptea treaz cu drujba pornită și neresiosul de monstru nici nu apare. Joi dați toți banii strănși pentru cadouri pe geamul spart de un vecin căruia nu i-a plăcut culoarea țipătoare a drujbei pornite toată noaptea. Un vecin vigilent vă surprinde în momentul în care aruncați banii și-i ia el pe toți, ca nesimțitul. Vineri, după ce ați consumat tot combustibilul în noaptea dinainte, luați din bucătărie un cuțit, vă legați la cap cu o panglică neagră, vă dați pe față cu cremă de ghetă și vă culcați. Pe la miezul nopții vă treziți și luați niște somnifere.

v|v

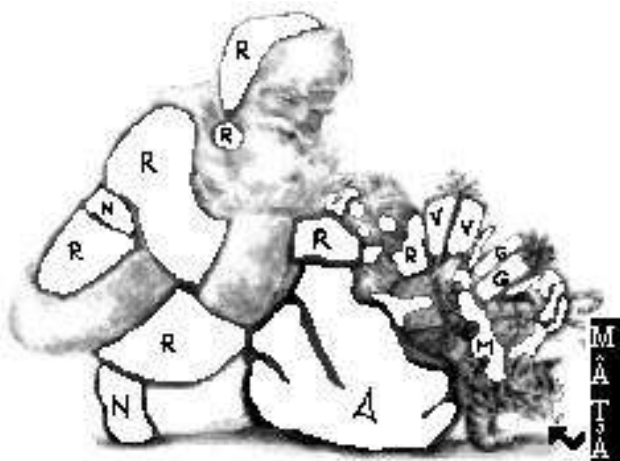
anunțe

- **vând haină de damă folosită. Relații la tata lu' syl că el a postat anunțul.
- **vând mașină de tuns gazonul din curtea școlii. Știu că nu avem gazon, tocmai de aceea o vând.
- **pierdut intelect pe holul liceului. Îl declar nul.
- **găsit carnet cu 10 la matematică. Păstrat bine pentru Crăciun să arăt părinților.
- **cumpăr cheile de rezervă de la dulapul nr. 2 de la parter. Originalele le-am pierdut.
- **schimb trusă completă de farduri cu mașină decapotabilă. Detalii pe mobil că e mai scump.
- **vând pachete promoționale "pixuri blue". Ediție limitată. Scriu mai albastru ca cele obișnuite.
- **vând mămăligă pe băț.
- **vând câine în călduri. Merită văzut.
- **vând cireșe gata mâncate.
- **vând muguri de brad pe variantă!!! Prețuri atractive.
- **dau o bere celui care-o duce pe sor'mea foarte departe.
- **vând tricou stresat.
- **am găsit o sumă de bani și sunt fericit.
- **vând petarde explodate.
- **vând ciocan forță de lovire variabilă, omologat de autoritățile în domeniu.
- **vând fată bătrână pentru săpun. Zona Ștefan Furtună
- **închiriez adăpost antiatomic pentru două petarde.
- **corectez lucrări înaintea profesorilor; 3 la 10.000.
- **scot zâmbetul de pe buzele oamenilor prin metode neobișnuite.
- **cine vrea să facă o faptă bună, să sune la mine la ușă.
- **surd din naștere, aștept colindători.
- **murez varză și ea nu are nimic împotriva.
- **chiulesc vineri! cine vine?
- **cumpăr pui de eschimos pentru colecția de iarnă.
- **memorez străzi asfaltate, deși nu mă pasionează.

răzuiți cu sp

...dar mai întâi colorați! Că noi nu avem cum să scoatem o ediție color și am zis că măcar de sărbători să avem ceva colorat în revistă...

V-am dat și indicii: R – maRo, N – albaNstru, V – galVen, G – alG, M - Moșu și pe sac cred că e delta...care nu știm de la ce vine. Iar mâța ar cumpăra Whiskyas!

r

Gata cu hârtiile! Numai mesteca caramela. (Da...nu are logică...nu contează că doar sunt om de știință). Vine vacanța și ca să nu vă pierdeți antrenamentul și după ce v-ați spart capul pe ghețuș, o să vi-l umplu cu puțină știință pură, dar nefolositoare!

Vom demonstra azi că $X=0$, unde X este orice număr real! Deja văd că cei din spate fac gălăgie și cei din față ne fugăresc ca să ne bată, dar nu vă impacientați întrucât voi demonstra utilitatea acestei descoperiri în prepararea clătitorilor...

Demonstrațiune:

$k \cdot k^{-1} = \mathcal{K} = X+1$ (avem k înmulțit cu inversul său; acesta din urmă se așează cu spatele, amândoi stând spate în spate (de frig, cred), formând acel caracter care aparține (cred) alfabetului grec (deși nu avem pe nimeni care să ne confirme acest lucru), caracter ce este egal cu $X+1$, în urma unui calcul care depășește limitele manualului)

$k \cdot k^{-1} = 1$ (așa spune matematica clasică, pe care noi nu o comentăm...o luăm așa cum este și o învățăm în pauze) $\Rightarrow X+1=1 \Rightarrow X=0$, oricare ar fi $X \in \mathbb{R}$ (asta-i chiar elementar...)

Care are întrebări să se abțină! Că Moșu' nu vine la copiii impertinenți, iar la adolescenți nici atât! Da! Și mie îmi pare rău că v-am năruit visele, dar asta nu mă va împiedica să dorm bine la noaptea...

i.c.t.a. (iotete cî ț-am arătat)

...și faza cu clătitele era o simplă promisiune electorală...

syl needs medical attention

vremea trece

E vremea cheltuielilor! Acum e vremea să vă schimbați vechiul covor persan, de care se tot agăța părul pisicii dumneavoastră, cu unul nou, antistatic! În felul acesta pisica dumneavoastră se va simți mai liberă să zburde și chiar să sară pe geam cu o felie de pâine unsă pe spate cu unt, deoarece nu va mai fi atrasă de covorul electricizat care o trăgea de păr de o vreme bună.

syl

echipa

Redactor șef: m0|3

Redactor șef: v|v

Redactor șef: BOGGHY

Redactor șef: syl

Colaboratori: GhostD, Șergej, tata lu' syl

Femeie de servici: speranța moare ultima...

Cafetareasă: plătim bine...

Sponsori: aici sunt trecuți sponsorii acestui număr.

Noi toți suntem cazați la Liceul de Informatică Piatra Neamț

preț

Spre deosebire de celelalte numere ale mult prea capsatei noastre reviste, acest număr costă tot 5000 lei. Cam cât o țigară, obiect cu care se aseamănă la daune. Dacă nu vă place, vă rugăm returnați-o! Nu vă veți recupera banii, dar o să o mai vindem noi o dată!